

Sesiuni de comunicări științifice

ISSN 3061-6891

ISSN-L 3061-6891

NR14 FEBRUARIE 2026

Coordonator Revistă
Prof Ec Dr PETRE
DANIELA

REDACTIA:

Redactor coordonator :

Prof Ec Dr Petre Daniela

Redactor Șef :

Prof Ec Dr

Mirea Cosmin Nicolae

Redactori Turism :

Prof Ing Dr Rădoi Eugenia Dorina

Prof Ec Dr

Albu Ovidiu Toma

Redactor Tehnic :

Prof Ing Dr

Damian Adriana

Redactori Religie :

Prof Ing Farm.Dr Pușcaș Gabriela

Redactor Economic /Comerț:

Prof Jr Ec Dr Simina Andora

Prof Ec Dr

Jeleascov Monica

Cuprins :

1.,ZIUA IUBIRII " CELEBRATĂ DE FIRMELE DE EXERCİȚIU ALE COLEGIULUI TEHNOLOGIC GRIGORE CERCHEZ " Prof Ec Dr Petre Daniela.....	pag 4
2.LEGUMICULTURA ȘI AGROTURISMUL ÎN ROMÂNIA – Tradiție, dezvoltare și oportunități economice 3.Prof Ec Dr Albu Ovidiu Toma	pag 6
4.CONSIDERAȚII ACTUALE DESPRE TURISMUL RURAL ROMÂNESC Prof Ec Dr Mirea Cosmin Nicolae & Prof Ing Dr Rădoi Eugenia	pag 9
4.ACTIVITATEA DE CERCETARE ȘI DEZVOLTARE CA ELEMENT AL INOVĂRII ÎNTREPRINDERILOR Prof Ing Dumitru Săndulescu	pag 11
5.ALEGEREA UNEI PROFESII ÎN TURISM PENTRU PROMOVAREA DESTINAȚIILOR AGROTURISTICE DIN ROMÂNIA Prof Ec Dr Iacob Irimia Cati	pag 13
6. TENDINȚE ACTUALE ÎN DEZVOLTAREA TRANSMISIILOR AUTOMATE PENTRU AUTOVEHICULE Prof Ing Dr Damian Adriana & Prof Ing Dr Cucu Sorin	pag 15
7 . PARTENERIATUL PUBLIC- PRIVAT MOTOR AL INVESTIȚIILOR ,INOVĂRII ȘI COMPETITIVITĂȚII Prof Ec Dr Jelescov Monica Andreea	pag 19
8.PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ ADE 1 Prof Înv preșcolar State Valentina.....	pag 21
9..Comentariu teologic la Iacov 1:8 BIBLIA BOR: „Bărbatul îndoielnic este nestatornic în toate căile sale.” Prof Dr Pușcaș Gabriela	pag 30

„Ziua iubirii” celebrată de firmele de exercițiu ale Colegiului Tehnologic „ Grigore Cerchez “

Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez București

Prof Ec Dr Petre Daniela

Marți 10 februarie am sărbătorit „Ziua iubirii “ împreună cu elevii claselor a XI a E și a XI a G de la firmele de exercițiu :Cafenea Alis, Restaurant Cerchez,Restaurant Mirazur, Chromatica și Cofetăria Kaira .Elevii au prezentat informații despre Dragobete și Valentine’s Day , precum și materialele publicitare lucrate de ei în cadrul orelor de firmă de exercițiu . Echipele firmelor de exercițiu au fost coordonate de prof ec dr Petre Daniela .

La această activitate au participat : Prof Corcodel Mariana (Dir adjunct), Prof Ec Dr Mirea Cosmin Nicolae, Prof Mirea Anneliese.

Felicitări tuturor elevilor participanți la această activitate !

România dispune de un potențial agricol deosebit, datorită diversității formelor de relief, solurilor fertile și climatului temperat-continental favorabil culturilor legumicole. În paralel, spațiul rural românesc păstrează tradiții autentice, peisaje naturale și un mod de viață atractiv pentru turiști, ceea ce a favorizat dezvoltarea agroturismului.

Îmbinarea legumiculturii cu agroturismul reprezintă o direcție modernă de valorificare economică a satului românesc, contribuind la dezvoltarea durabilă, la crearea de locuri de muncă și la promovarea produselor locale.

Legumicultura în România – prezentare generală

Legumicultura este ramura agriculturii care se ocupă cu cultivarea legumelor în câmp, sere și solarii. În România, aceasta are o tradiție îndelungată, fiind practicăată atât în gospodării familiale, cât și în exploatații comerciale.

1 Zone legumicole reprezentative

Printre cele mai importante bazine legumicole se numără:

- Matca (Galați) – renumită pentru cultura în solarii (roșii, ardei, castraveți)
- Vidra (Ilfov) – aprovizionează Bucureștiul cu legume proaspete
- Băleni (Dâmbovița) – important centru de producție legumicolă
- Izbiceni (Olt) – specializat în tomate și verdețuri
- Lungulețu (Dâmbovița) – cunoscut pentru cartofi și varză
- Belinț (Timiș) – legumicultură dezvoltată în vestul țării

Aceste zone beneficiază de soluri fertile, acces la apă pentru irigații și tradiție agricolă transmisă din generație în generație.

2 Tipuri de culturi legumicole

În România se cultivă o gamă variată de legume:

- Legume rădăcinoase: morcov, pătrunjel, țelină
- Legume bulboase: ceapă, usturoi
- Legume solano-fructoase: tomate, ardei, vinete
- Legume cucurbitacee: castraveți, dovlecei, pepeni
- Legume verzi: salată, spanac, varză

Culturile pot fi:

- În câmp deschis – sezoniere
- În spații protejate – sere și solarii, pentru producție timpurie sau extrasezon

3 Importanța economică

Legumicultura contribuie la:

- securitatea alimentară
- aprovizionarea piețelor locale
- dezvoltarea fermelor familiale
- crearea lanțurilor scurte de aprovizionare
- exportul de produse proaspete sau procesate

Agroturismul în România

Agroturismul reprezintă o formă de turism rural desfășurată în gospodării sau ferme, unde turiștii beneficiază de cazare, masă tradițională și activități agricole sau recreative.

După 1990, agroturismul românesc a cunoscut o dezvoltare accelerată, susținută de:

- inițiative private
- fonduri europene (PNDR)
- programe de dezvoltare rurală

Zone agroturistice importante

- Maramureș – tradiții autentice, gastronomie locală
- Bucovina – pensiuni rurale și turism monahal
- Bran-Moieciu – turism montan și ferme agroturistice
- Apuseni – turism ecologic și experiențial
- Delta Dunării – turism rural pescăresc
- Mărginimea Sibiului – gastronomie și produse locale

Interdependența dintre legumicultură și agroturism

Legumicultura și agroturismul se susțin reciproc, generând valoare adăugată în mediul rural.

1 Valorificarea produselor locale

Pensiunile agroturistice folosesc legume din producția proprie:

- roșii, castraveți, ardei proaspeți
- zarzavaturi pentru ciorbe tradiționale
- legume pentru conserve de casă

Acest lucru oferă turiștilor:

- produse bio sau naturale
- gust autentic
- experiență gastronomică locală

2 Activități turistice legate de legumicultură

Turiștii pot participa la:

- culesul legumelor
- lucrări în grădină
- prepararea conservelor
- ateliere culinare tradiționale

Aceste experiențe cresc atractivitatea destinației.

3 Beneficii economice

Integrarea legumiculturii în agroturism duce la:

- diversificarea veniturilor fermierilor
- reducerea intermediarilor
- promovarea brandurilor locale
- dezvoltare rurală durabilă

Provocări și oportunități

Provocări

- fragmentarea terenurilor
- lipsa irigațiilor moderne

concurența importurilor
forța de muncă redusă
sezonalitatea turismului
Oportunități
finanțări europene
cerere crescută pentru produse bio
turism experiențial în creștere
digitalizarea promovării rurale
parteneriate fermă–pensiune

Rolul dezvoltării durabile

Modelul legumicultură + agroturism susține dezvoltarea durabilă prin:

protejarea mediului
consum local
reducerea transportului
păstrarea tradițiilor
revitalizarea satelor

Legumicultura și agroturismul reprezintă două resurse strategice ale României rurale. Îmbinarea producției legumicole cu serviciile turistice generează beneficii economice, sociale și culturale.

Prin investiții, asociere între producători și promovare eficientă, acest sector poate deveni un pilon important al economiei rurale românești și un vector de imagine pentru România autentică.

Bibliografie

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale – Strategia pentru dezvoltarea sectorului legumicol
Institutul Național de Statistică – Anuarul Statistic al României
Nistoreanu, P. – Turism rural și agroturism – Editura ASE
Bran, F., Marin, D. – Economia turismului și mediul înconjurător
Programul Național de Dezvoltare Rurală (PNDR) – ghiduri oficiale
Federația Națională de Turism Rural, Ecologic și Cultural (ANTREC) – materiale informative
Academia de Științe Agricole și Silvicultură – studii legumicole

Considerații actuale despre turismul rural românesc

Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez București

Prof. dr. Cosmin Nicolae MIREA

Prof. dr. Eugenia Dorina RĂDOI

Caracterul agrar al României poate să faciliteze o formă de turism care păstrează legătura dintre modern (prezent) și autentic (trecut, dar nu învechit), și anume turismul rural. Această formă de turism poate să reconecteze turiștii la rădăcinile autentice ale existenței lor. Având în vedere că România este bine ancorată și bine conectată la mediul rural, această lucrare tratează noile cercetări din domeniul turismului rural. Astfel, au fost recenzate articole din anul 2025 care conțin în titlu următoarele cuvinte cheie: turism rural, România. Un alt criteriu pe baza căruia s-au ales articolele a fost ca acestea să provină din baza de date Web of Science, una dintre cele mai prestigioase baze de date la nivel internațional. În acest sens, au fost identificate și studiate șase articole.

Turismul rural reprezintă o formă de turism sustenabilă. În literatura de specialitate din România a fost analizat din mai multe perspective. Una dintre perspective este legătura turismului rural cu modalitățile de transport sustenabile, de exemplu transportul feroviar. Rezultatele cercetărilor au arătat că în turismul rural românesc, transportul feroviar nu reprezintă o alternativă deoarece în cele mai multe stațiuni rurale există doar căi ferate neelectrificate, iar cele mai multe stațiuni turistice rurale nu au acces la o gară feroviară. Pe de altă parte, frecvența trenurilor reprezintă un factor cheie în ceea ce privește accesibilitatea stațiilor turistice rurale din România. Cu alte cuvinte, existența trenurilor și o frecvență mare a acestora în stațiile turistice rurale ar putea conduce la crearea unor produse turistice rurale viabile și la creșterea atractivității în rândul turiștilor (Jipa et al., 2025). De asemenea, includerea tehnologiilor emergente precum realitatea virtuală ar putea să crească atractivitatea turismului rural și ar putea să îl facă mai competitiv pe piața turistică (Ilie et al., 2025). Acest lucru denotă faptul că turismul rural poate să îmbine armonios elementele moderne și elementele autentice, ceea ce îl poate defini ca o formă de turism adaptabilă. Atractivitatea unei destinații turistice rurale depinde de mai mulți factori precum amplasarea destinației, peisajul, elementele de accesibilitate, tradițiile și meșteșugurile destinației, ospitalitatea amfitrionilor, experiențele rurale unice (Stanciu et al., 2025). Turismul rural se remarcă prin produse locale tradiționale ce amintesc de perioada copilăriei în mediul rural, însă activitățile de turism rural sunt prea puțin promovate (Călina et al., 2025).

Turismul rural în România are un potențial de dezvoltare extraordinar, mai ales în spații rurale consacrate cum ar fi Bucovina. Specialiștii recomandă ca antreprenorii din domeniul turismului rural să se concentreze mai mult pe colaborarea cu autoritățile locale și pe oferta de agrement, astfel încât turismul

rural să se dezvolte (Simeanu et al., 2025). Prin dezvoltarea turismului rural se dezvoltă și zonele în care acesta este practicat. Și alte zone rurale precum dealurile Munteniei și dealurile Olteniei sunt vizitate de turiști, având în vedere că acestea sunt preferate datorită faptului că sunt zone viticole importante, iar turismul viticol este un factor important de conducere a fluxurilor turistice în zonele rurale (Gurgu & Fîntîneru, 2025).

În ciuda pandemiei de Covid19 care a afectat întreg domeniul HoReCa, turismul rural din România a dat semne de revitalizare clare, întrucât în ultima decadă, numărul unităților de cazare din mediul rural a crescut, ceea ce indică o creștere a investițiilor în mediul rural, dar și o creștere a preferinței turiștilor pentru această formă de turism (Ilie et al., 2025).

În concluzie, creșterea statistică a turismului rural românesc denotă faptul că activitățile rurale sunt căutate de turiști, iar această formă de turism trebuie sprijinită prin investiții și prin promovare.

Bibliografie

Călina, J., Călina, A., & Gordan, M. I. (2025). STUDY ON THE EVALUATION AND CHARACTERIZATION OF THE POTENTIAL AND ACTIVITY OF RURAL TOURISM AND AGRITOURISM IN ALBA COUNTY, ROMANIA, IN THE PERIOD 2018-2023 .

Scientific Papers Series Management, Economic Engineering in Agriculture and Rural Development , 115-128.

Gurgu, A. E., & Fîntîneru, G. (2025). WINE TOURISM EXPERIENCES – THE KEY ENABLERS FOR ATTRACTING VISITORS IN RURAL AREAS AS A STRATEGY FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF AGRITOURISM IN ROMANIA . Scientific Papers Series Management, Economic Engineering in Agriculture and Rural Development , 455-466.

Ilie, M. R., Arghiroiu, G. A., & Beciu, S. (2025). A DECADE OF RURAL TOURISM IN ROMANIA (2013-2023) AND THE POTENTIAL OF EMERGING TECHNOLOGIES FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT . Scientific Papers Series Management, Economic Engineering in Agriculture and Rural Development , 491-504.

Jipa, A. N.-D.-M. (2025). Railway Accessibility as an Opportunity for Rural Tourism Sustainability in Romania. Economies, 1-26.

Simneanu, C., Andronachi, V. C., Alexandru, U., Davidescu, M. A., Mintăș, O. S., Hoha, G. V., & Simeanu, D. (2025). Rural Tourism: A Factor of Sustainable Development for the Traditional Rural Area of Bucovina, Romania. Sustainability, 1-37.

Stanciu, M., Bratu, I., Gaspar, E., Antofie, M. M., & Popescu, A. (2025). WHAT CONTRIBUTES TO THE ATTRACTIVENESS AND POPULARITY OF A RURAL TOURISM DESTINATION? EXAMPLE OF GOOD PRACTICES – PORUMBACU DE JOS COMMUNE, SIBIU COUNTY, ROMANIA . Scientific Papers Series Management, Economic Engineering in Agriculture and Rural Development, 865-876.

ACTIVITATEA DE CERCETARE ȘI DEZVOLTARE CA ELEMENT AL INOVĂRII ÎN ÎNTRINDERILOR

Colegiul Tehnologic Viaceslav Harnaj București
Prof Ing Dr Dumitru Săndulescu[1]

Inovația devine un factor-cheie de competitivitate atât pentru întreprinderi, cât și pentru economiile naționale.

Aceasta reprezintă un motor fundamental al dezvoltării economice și un determinant al competitivității și succesului întreprinderilor (Li et al., 2022). Alături de cunoaștere și creativitate, inovația este esențială și în crearea valorii întreprinderii și în atingerea altor obiective asociate strategiei adoptate. Inovația aduce beneficii precum creșterea economică și socială sustenabilă, crearea de noi industrii, formarea unui spațiu de piață unic, reducerea costurilor și îmbunătățirea calității produselor și serviciilor. Creșterea nivelului de inovare reprezintă una dintre modalitățile prin care companiile pot face față incertitudinii din mediul de afaceri și pot răspunde provocărilor pieței (Costa, Joana, and Moreira, Antonio C., 2022).

Pentru inovarea atât a economiilor naționale, cât și a companiilor, activitatea de cercetare și dezvoltare (R&D) este esențială, întrucât aceasta contribuie la sporirea resurselor de cunoaștere ale firmelor (Radicic, Dragana, and Petković, Sasa., 2023), facilitează obținerea unui avantaj competitiv și răspunde proceselor de globalizare economică. Investițiile în R&D sprijină capacitatea de absorbție a firmelor, îmbunătățesc abilitatea acestora de a utiliza optim informațiile disponibile și generează beneficii pe termen lung prin facilitarea ajustărilor strategice la cerințele piețelor dinamice. Activitățile de R&D permit companiilor să inoveze produse, tehnologii și proceduri care determină avantajul competitiv și creșterea viitoare. Acestea sunt deosebit de importante pentru întreprinderile din domeniul tehnologiilor avansate, stimulând dezvoltarea lor și consolidarea poziției pe piață (Karahana, Özcan., 2015).

Întregul sector al învățământului superior constituie, de asemenea, un important susținător al activităților de cercetare și dezvoltare ale mediului de afaceri.

Inovarea întreprinderilor

Termenul „inovație” provine din latinescul *innovatio*, care se traduce prin reînnoire, desemnând o succesiune de activități ce conduc la apariția unor produse, procese tehnologice sau sisteme organizaționale noi ori îmbunătățite (Granstrand Ove, Holgersson Marcus., 2020). Conceptul a fost introdus pentru prima dată în teoria economică de către Schumpeter, pentru care inovația reprezenta forța motrice a dezvoltării. Potrivit acestuia, inovația poate fi analizată din cinci perspective: introducerea de produse noi în producție sau îmbunătățirea celor existente, introducerea unei noi metode de producție, deschiderea unei piețe noi, utilizarea unor materii prime sau produse intermediare noi, precum și introducerea unei noi organizări a muncii.

Inovația include o gamă largă de activități științifice, tehnologice, organizaționale, financiare și comerciale. În prezent, una dintre cele mai utilizate abordări ale conceptului de inovație este definiția OCDE, conform căreia inovația reprezintă implementarea unor produse (bunuri sau servicii) sau procese noi ori semnificativ îmbunătățite, a unei noi metode de marketing sau a unei noi metode organizaționale în activitățile de afaceri, organizarea locului de muncă sau relațiile externe (Kim, Changhee, and Shin, Won S., 2019). Inovația este asociată cu crearea de valoare, precum și cu sporirea eficienței utilizării resurselor. În calitate de sursă a avantajului competitiv pentru companii, aceasta generează valoare de piață, reduce vulnerabilitatea organizațională, crește capacitatea firmei de a răspunde incertitudinii și îi permite să facă față cererii variabile sau întârziate.

Cercetarea și dezvoltarea (R&D) reprezintă procesul de transformare a cunoașterii în beneficii economice și sociale (Wang, Hong et al., 2016). Conform OCDE, R&D este definită ca „munca creativă desfășurată într-un mod sistematic pentru a spori stocul de cunoștințe

[1] Prof. Dr. Colegiul Tehnologic Viaceslav Harnaj, Sector 1, București, miti.sandulescu@yahoo.com

(inclusiv cunoștințele despre om, cultură și societate) și pentru a utiliza aceste cunoștințe în dezvoltarea de noi aplicații” (Adedoyin, Festus F. et al., 2020). Activitățile de R&D constituie o sursă de creare a valorii și de creștere a competitivității companiilor, îmbunătățindu-le poziția într-o eră a globalizării. Acestea contribuie la sporirea performanței firmelor prin dezvoltarea de noi tehnologii, produse, servicii și procese, care pot reduce costurile și necesarul de resurse, pot genera venituri și pot spori competitivitatea.

În același timp, R&D devine unul dintre principalii factori ai bunăstării sociale și ai dezvoltării economice, întrucât creșterea cheltuielilor pentru cercetare și dezvoltare conduce la sporirea inovării și a productivității la nivelul întregii economii.

Întreprinderile se pot implica în activități de R&D astfel: acestea pot opta fie pentru o abordare internă, bazată exclusiv pe utilizarea resurselor proprii, fie pentru o abordare externă, care presupune achiziționarea de cunoștințe de la alte entități, în special prin proiecte de cercetare comune. O astfel de cooperare permite eficientizarea proceselor de creare, descoperire și absorbție a cunoașterii, îmbunătățirea competențelor, acces mai facil la cunoștințe externe, reducerea costurilor și a riscurilor asociate R&D, contribuind astfel la consolidarea capacității de inovare. Este larg acceptată opinia conform căreia țările cu niveluri mai ridicate ale cheltuielilor pentru R&D obțin performanțe economice superioare și o valoare adăugată semnificativă. Prin urmare, există un consens privind faptul că alocarea fondurilor publice pentru sprijinirea proiectelor de R&D ale companiilor private este social dorită și justificată. Țările care investesc în R&D înregistrează, în general, ritmuri mai ridicate de creștere economică și niveluri superioare ale bunăstării sociale.

Bibliografie

1. Adedoyin, Festus F., Bekun, Festus V., and Alola, Andrew A. (2020) “Growth impact of transition from non-renewable to renewable energy in the EU: the role of research and development expenditure.” *Renewable Energy* 159: 1139-1145.
2. Costa, Joana, and Moreira, Antonio C. (2022) “Public Policies, Open Innovation Ecosystems and Innovation Performance. Analysis of the Impact of Funding and Regulations.” *Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity* 8 (4): 210.
3. Granstrand Ove, Holgersson Marcus. (2020) “Innovation ecosystems: A conceptual review and a new definition.” *Technovation* 90: 102098.
4. Karahan, Özcan. (2015) “Intensity of business enterprise R&D expenditure and high-tech specification in European manufacturing Sector.” *Procedia-Social and Behavioral Sciences* 195: 806-813.
5. Kim, Changhee, and Shin, Won S. (2019) “Does information from the higher education and R&D institutes improve the innovation efficiency of logistic firms?” *The Asian Journal of Shipping and Logistics* 35 (1): 70-76.
6. Li, Zheng, Hu, Chaohui, Zhang, Haikuan, Rasool, Samma F., and Fareed, Zeeshan. (2022) “Exploring the relationship between takeover market and enterprise innovation: The mediating role of internal governance.” *Journal of Innovation & Knowledge* 7 (3): 100205.
7. Radicic, Dragana, and Petković, Sasa. (2023) “Impact of digitalization on technological innovations in small and medium-sized enterprises (SMEs).” *Technological Forecasting and Social Change* 191: 122474.
8. Wang, Hong, Liang, Pan, Li, Huyiu, & Yang, Ruili. (2016) “Financing sources, R&D investment and enterprise risk.” *Procedia Computer Science* 91: 122-130.

ALEGEREA UNEI PROFESII ÎN TURISM PENTRU PROMOVAREA DESTINAȚIILOR AGROTURISTICE DIN ROMÂNIA

Prof. ec. Dr. Irimia - Iacob Căți

Colegiul Ion Kalinderu, Bușteni

Turismul este un sector dinamic al economiei la nivel global, datorită contribuției sale la dezvoltarea regiunii și la crearea de noi locuri de muncă. În cadrul acestuia, turismul rural și agroturistic a cunoscut o dezvoltare accentuată în ultimele decenii, ca răspuns la cererea tot mai mare a turiștilor pentru experiențe autentice și sustenabile. Potrivit datelor publicate de United Nations World Tourism Organization, turismul rural este considerat "un instrument strategic pentru revitalizarea comunităților locale și reducerea disparităților economice regionale"¹.

România dispune de un potențial agroturistic remarcabil, fundamentat pe diversitatea peisajelor naturale, autenticitatea satului tradițional și conservarea patrimoniului cultural. În acest context, alegerea unei profesii în turism orientată spre promovarea destinațiilor agroturistice reprezintă nu doar o opțiune profesională, ci și o contribuție la dezvoltarea durabilă a mediului rural.

Turismul agroturistic se desfășoară "în cadrul gospodăriilor agricole, unde turiștii participă activ sau pasiv la activități specifice mediului rural"². Această formă de turism îmbină funcția economică cu cea social-culturală, generând beneficii atât pentru gazde, cât și pentru vizitatori. Conform analizei realizate de Organisation for Economic Co-operation and Development, turismul rural contribuie la "diversificarea economiilor locale și la dezvoltarea comunităților locale în direcție cu dezvoltarea economică la nivel global"³. Caracteristicile definiției includ:

- integrarea activităților agricole în oferta turistică;
- promovarea gastronomiei locale;
- conservarea tradițiilor și meșteșugurilor;
- interacțiunea directă dintre gazde și turiști;
- orientarea către o activitate sustenabilă.

Alegerea unei profesii în agroturism implică mai multe dimensiuni:

- economică deoarece "agroturismul generează oportunități pentru specialiști în marketing, management de destinație și antreprenariat rural"⁴. Creșterea cererii pentru experiențe personalizate determină apariția unor noi competențe profesionale, în special în domeniul promovării digitale.
- socio-culturală deoarece "implicarea profesională în promovarea destinațiilor agroturistice contribuie la conservarea identității culturale și la revitalizarea tradițiilor locale"⁵.
- personală și vocațională întrucât profesiile din turism presupun abilități de comunicare interculturală, adaptabilitate și creativitate. Pentru persoanele cu orientare spre interacțiune umană și valorizare culturală, acest domeniu oferă satisfacții profesionale semnificative.

Iată o enumerare a celor mai importante profesii care conduc la promovarea destinațiilor agroturistice:

- Specialist în marketing agroturistic "considerat responsabil de branding, pentru promovare online, creator de campanii integrate și colaborări strategice"⁶.
- Manager de destinație agroturistică ce coordonează dezvoltarea produsului turistic local și eficientizează colaborarea între actorii implicați.
- Consultant în dezvoltare rurală care este implicat în atragerea fondurilor pentru progres și implementarea strategiilor de dezvoltare durabilă.
- Antreprenor agroturistic care integrează ospitalitatea, agricultura și promovarea într-un produs turistic autentic.

Pentru aceste meserii cerințele sunt următoarele:

- competențe de marketing digital;
- cunoștințe privind patrimoniul cultural;
- abilități manageriale;
- orientare spre sustenabilitate;
- competențe antreprenoriale.

Prin urmare, educația formală în turism, completată de formare continuă, constituie un element esențial în profesionalizarea domeniului. Astfel, alegerea unei profesii în turism pentru promovarea destinațiilor agroturistice din România presupune asumarea unui rol activ în dezvoltarea durabilă a mediului rural. Specialiștii din domeniu pot transforma potențialul rural într-un produs competitiv, contribuind la creșterea atractivității României pe piața turistică internațională.

Alegerea unei profesii în turism, orientată spre promovarea destinațiilor agroturistice din România, nu înseamnă doar asumarea unui traseu profesional, ci și implicarea într-un proces mai amplu de susținere a mediului rural și de valorizare a identității naționale. Consider că promovarea destinațiilor agroturistice presupune mai mult decât aplicarea unor strategii de marketing deoarece implică responsabilitate, creativitate și dorința de a contribui la păstrarea patrimoniului cultural. Profesioniștii din turism au posibilitatea de a deveni veritabili ambascadori ai comunităților rurale, facilitând legătura dintre tradiție și modernitate, dintre local și global.

Totodată, reflecția asupra acestei teme evidențiază rolul important al tinerilor în dezvoltarea sectorului agroturistic. Absolvenții de liceu, în special cei formați în domeniul turismului și alimentației publice, au oportunitatea de a se integra rapid pe piața muncii sau de a iniția propriile activități antreprenoriale în mediul rural. Pentru ei, agroturismul poate reprezenta nu doar o sursă de venit, ci și o modalitate de a rămâne aproape de comunitatea locală și de a contribui activ la revitalizarea acesteia. În același timp, continuarea studiilor poate oferi perspective mai largi și competențe suplimentare, necesare într-un domeniu aflat într-o permanentă transformare.

În opinia mea, alegerea unei cariere în agroturism reflectă o combinație între pasiune și responsabilitate. Această alegere presupune implicare, adaptabilitate și dorința de a construi pe termen lung. Prin contribuția specialiștilor bine pregătiți și a tinerilor motivați, agroturismul poate deveni un pilon solid al dezvoltării durabile a României, oferind satului românesc șansa de a-și păstra autenticitatea, dar și de a se integra armonios în circuitul turistic contemporan

BIBLIOGRAFIE

1. United Nations World Tourism Organization, Rural Tourism and Local Development, Madrid, 2021.
2. NICOLAE, I., NAN, M.-O., VLĂSCLEANU, M., Turism rural și agroturism în România, Editura ASE, București, 2018, p. 25.
3. Organisation for Economic Co-operation and Development, Tourism Trends and Policies, Paris, 2020, p. 78.
4. GOELDNER, C. R., RITCHIE, J. R. B., Tourism: Principles, Practices, Philosophies, Wiley, 2012, p. 145.
5. LANE, B., "Rural Tourism: An Overview", Sustainable Tourism Journal, 2009, p. 360.
6. KOTLER, P., BOWEN, J. T., MAKENS, J. C., Marketing for Hospitality and Tourism, Pearson, 2016, p. 214.

1. Introducere

Transmisia reprezintă un subsistem esențial al autovehiculului, având rolul de a transmite și adapta puterea motorului către roțile motoare, în funcție de condițiile de rulare. Dezvoltarea transmisiilor automate a fost accelerată de cerințele tot mai stricte privind reducerea consumului de combustibil, limitarea emisiilor poluante, creșterea confortului la conducere și integrarea noilor tehnologii de electrificare.

Transmisiile automate au cunoscut o evoluție semnificativă în ultimele decenii, devenind soluția predominantă în industria auto modernă. Prezentul referat analizează tendințele actuale în dezvoltarea transmisiilor automate din perspectivă constructivă, funcțională și energetică, cu accent pe integrarea controlului electronic și adaptarea la sistemele de propulsie hibride și electrice. Sunt prezentate principalele tipuri de transmisi automate, principiile lor de funcționare și o analiză comparativă a performanțelor acestora.

Progresele în domeniul mecanicii, hidraulicii și electronicii au condus la apariția unor transmisi automate eficiente, fiabile și adaptabile unei game largi de autovehicule.

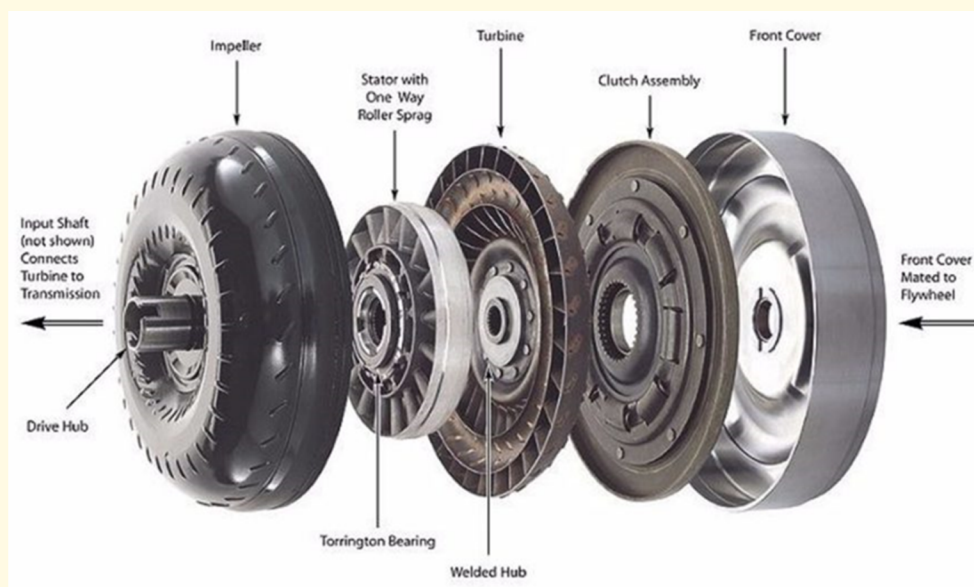
2. Tipuri de transmisi automate utilizate în industria auto

2.1 Transmisia automată clasică cu convertizor de cuplu

Transmisia automată clasică utilizează un convertizor de cuplu hidraulic pentru cuplarea motorului cu transmisia și trenuri planetare pentru realizarea rapoartelor de transmisie. Această soluție se remarcă prin confortul ridicat la schimbarea treptelor și capacitatea mare de transmitere a cuplului.

Convertorul de cuplu este o componentă mecanică care este folosită în cutiile de viteze automate pentru a înlocui o altă componentă pe care nu o avem în aceste cutii de viteze, este ambreiajul, deci servește la legătura între cutia de viteze și motor prin urmare, pentru transmiterea cuplului motor la cutia de viteze.

Figura 1. Schema funcțională a transmisiei automate cu convertizor de cuplu

Convertorul de cuplu este alcătuit din următoarele elemente care fac posibilă funcționarea acestuia, fiecare dintre ele având funcții foarte importante:

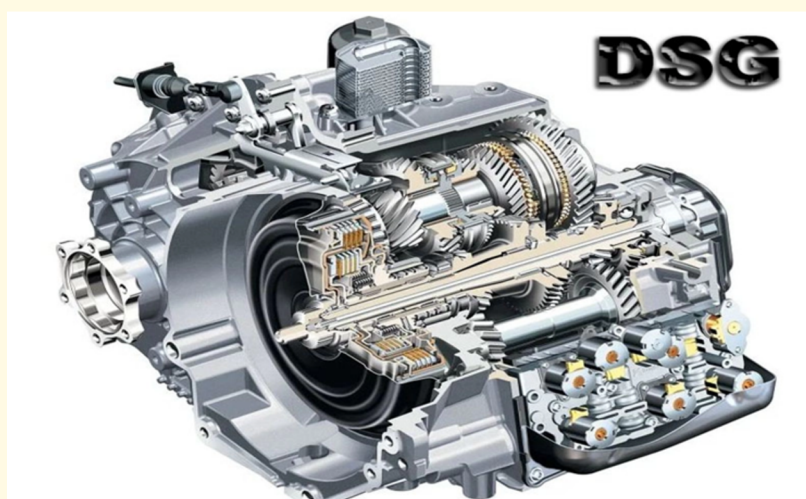
- Carcasa convertizorului de cuplu sau pompă: Acest element se rotește integral cu motorul, astfel încât funcționarea lui începe din momentul în care pornim motorul. Pompa, numită și cutia convertizorului de cuplu, este formată din palete care generează o forță centrifugă, aruncând uleiul pe care îl conține spre turbină.
- turbină: Uleiul lansat de pompa lovește paletetele curbate care alcatuiesc turbina, permitand practic miscarea vehiculului, datorita faptului ca turbina este conectata direct la transmisie. Paletetele turbinei primesc uleiul de la pompă în sensul opus rotației sale, așa că este necesar ca uleiul să-și schimbe rotația și, când revine la pompă, trebuie să revină în sensul său de rotație atât de excesiv pierderea de putere nu are loc.
- stator: Statorul este elementul care este responsabil de trimiterea uleiului înapoi la pompă, schimbând direcția de curgere datorită faptului că are montat un rulment care îi permite doar să se rotească într-un singur sens. În acest fel uleiul își schimbă sensul de rotație chiar înainte de a ajunge din nou la pompă, crescând astfel eficiența unui convertor de cuplu.
- Anulare ambreiaj: Acest element este o caracteristică comună a transmisiilor automate moderne, capabilă să depășească convertorul de cuplu în funcție de nevoi, deoarece este controlat de unitatea de control al vehiculului. Acest lucru se datorează faptului că în faza ambreiajului, când raportul de cuplu al motorului este de 1:1, convertizorul de cuplu funcționează cu pierderi de performanță care pot ajunge chiar și la 95% la motoarele de mare putere, când transmisia forței nu se poate depăși niciodată 3% alunecare . Este cuplat la pompă și este presat de ulei împotriva acesteia atunci când are loc introducerea cuplului motorului, astfel încât se realizează o propulsie rigidă fără alunecare similară cu cea a unui ambreiaj normal.

Convertizorul de cuplu reprezintă un element esențial al transmisiilor automate clasice, asigurând un compromis optim între confort, robustețe și adaptabilitate. Deși implică pierderi hidraulice, acestea sunt în mare măsură compensate de utilizarea ambreiajului de blocare, ceea ce face ca transmisiile automate moderne cu convertizor să rămână competitive în contextul actual al industriei auto.

2.2 Transmisia cu dublu ambreiaj (DCT)

Transmisia cu dublu ambreiaj este alcătuită din două ambreiaje care deserveșc seturi separate de trepte de viteză, permițând preselecția treptei următoare și timpi foarte reduși de schimbare.

Figura 2. Schema de principiu a transmisiei cu dublu ambreiaj

Transmisia cu dublu ambreiaj, cunoscută și ca Ambreiaj cu Schimbare Directă (Direct Shift Gearbox DSG), este o cutie de viteze automată care poate schimba treptele de viteză mai repede decât orice altă cutie de viteze. Transmisiile cu dublu ambreiaj furnizează mai multă putere și control mai bun decât o transmisie automată tradițională și performanțe mai mari în comparație cu o cutie de viteze manuală. Dacă inițial a fost comercializată de VW ca DSG și Audi ca S-Tronic, transmisiile cu dublu ambreiaj sunt acum oferite de mai mulți constructori auto precum Ford, Mitsubishi, Smart, Hyundai și Porsche.

Cutiile de viteză cu dublu ambreiaj sunt o îmbunătățire a transmisiei manuale secvențiale (Sequential Manual Transmission SMT), care este practic o transmisie manuală automatizată cu un ambreiaj controlat electronic, destinat să ofere schimbări rapide ale treptelor de viteză cu confortul automat. Avantajul unei transmisii manuale secvențiale SMT este utilizarea unui ambreiaj cu cuplaj solid care furnizează o legătură directă între motor și transmisie ceea ce permite ca întreaga putere a motorului să fie trimisă la roți. Cutiile de viteze automate tradiționale folosesc un cuplaj lichid numit convertor de cuplu care permite alunecări și prin urmare, pierderi de forță. Principalul dezavantaj al transmisiei manuale secvențiale SMT, conform informațiilor obținute de biroul de închirieri mașini Nova Rent a Car din Iași, este același ca al cutiilor de viteză manuale – pentru a schimba treptele de viteză, motorul și transmisia trebuie deconectate și astfel se întrerupe fluxul de putere.

Transmisia cu dublu ambreiaj a fost proiectată să elimine latența inerentă a cutiilor de viteză manuale și secvențiale. Acest tip de cutie de viteză este practic compus din două transmisii separate cu o pereche de ambreiaje între ele. O transmisie furnizează treptele de viteză impare, ca de exemplu treptele unu, trei, cinci și șapte, iar cealaltă transmisie furnizează treptele pare, ca de exemplu doi, patru și șase.

Când mașina pornește de pe loc, cutia de viteze impară este în prima treaptă iar cutia de viteze pară este în treapta doi. Ambreiajul cuplează cutia de viteze impară și mașina pornește din prima treaptă. În momentul în care trebuie schimbate treptele, cutia de viteze doar folosește ambreiajele pentru a schimba de la cutia de viteze impară la cutia de viteze pară pentru o schimbare la treapta a doua aproape instant și imperceptibilă. Mai apoi cutia de viteze impară preselecționează imediat a treia treaptă. La următoare schimbare, ambreiajul schimbă din nou cutiile de viteză, cuplând treapta a treia, iar cutia de viteze pară preselecționează treapta a patra. Potrivit informațiilor biroului de închirieri auto Nova Rent a Car din Iași, computerul transmisiei cu dublu ambreiaj calculează următoarea schimbare de trepte de viteze posibilă, în funcție de viteza de deplasare și comportamentul șoferului, și transmite ambreiajului inactiv să preselecționeze acea treaptă de viteze.

Când șoferul selectează o treaptă de viteze mai mică, ambele tipuri de transmisie decuplează ambreiajul (în cazul SMT) sau ambreiajele (în cazul DSG) și țin motorul la viteza exactă necesară de treapta de viteze selectate. Prin aceasta, schimbarea treptelor de viteză în jos se face mai lin iar în cazul DSG-ului permite și timp suficient pentru preselecționearea treptei de viteze potrivite. Majoritatea transmisiilor cu dublu ambreiaj pot sări peste trepte de viteză la schimbarea în jos, ca de exemplu schimbarea din treapta a șasea direct la treapta a treia, și datorită posibilității de potrivire a turației, aceste cutii pot face acest lucru fără subturarea sau supraturarea care este tipică transmisiilor automate și manuale obișnuite.

Mașinile echipate cu cutie de viteze DSG nu au pedala de ambreiaj, ambreiajul este cuplat și decuplat în mod automat. Majoritatea transmisiilor DSG folosesc un selector de trepte automat cu un model de schimbare tradițional P-R-N-D (parking, reverse, neutral, drive) sau P-R-N-D-S (sport). În modul Drive sau Sport, cutia de viteze DSG funcționează ca o transmisie automată obișnuită. În selecția Drive, transmisia DSG schimbă în trepte mai înalte devreme pentru a minimiza zgomotul motorului și consumul de carburant în timp ce pe selecția Sport ține pe treptele de viteze mai joase pentru a maximiza puterea motorului. Selecția Sport oferă de asemenea schimbări agresive spre treptele inferioare la presiuni mici pe pedalei de accelerație, iar la unele mașini, modul sport determină ca întreaga mașină să se comporte mai agresiv la apăsarea pedalei de accelerație. Când transmisia este setată pe modul Manual, ambreiajul continuă să funcționeze automat, dar șoferul decide care trepte de viteze să selecteze și când să le selecteze. Transmisia DSG va urma comenzile șoferului atâta timp cât treapta de viteze selectată nu supra-turează motorul, de exemplu condusul pe prima treapta la viteza de 60 km/h.

Avantajul principal al transmisiei DSG este acela că oferă toate caracteristicile de șofat oferite de transmisia automată și pe deasupra oferă confortul automatizării. Un alt avantaj al cutiilor de viteze cu dublu ambreiaj DSG este dat de schimbarea aproape instantanee a treptelor de viteză în comparație cu transmisiile manuale și secvențiale SMT. De exemplu, transmisiei DSG de la VW îi trebuie doar 8 milisecunde să schimbe în treptele de viteză superioare iar transmisiei secvențiale SMT de pe un Ferrari Enzo îi sunt necesare 150 de milisecunde. Schimbarea instantanee a treptelor de viteze rezultă în accelerări mai rapide.

Bibliografie

1. Heisler, H., Advanced Vehicle Technology, Butterworth-Heinemann, 2002.
2. Naunheimer, H. et al., Automotive Transmissions, Springer, 2011.
3. Guzzella, L., Sciarretta, A., Vehicle Propulsion Systems, Springer, 2013.
4. Bosch, Automotive Handbook, 10th Edition, 2018.
5. Wong, J. Y., Theory of Ground Vehicles, Wiley, 2008.
6. Rajamani, R., Vehicle Dynamics and Control, Springer, 2012.

Parteneriatul public-privat, motor al investițiilor, inovării și competitivității

Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez București
Prof Ec Dr JELEASCOV ANDREEA -MONICA

Fenomenul parteneriatului public-privat (PPP) s-a dezvoltat în numeroase domenii. Caracteristica acestei colaborări este reprezentată de rolul partenerului privat, care participă în diferite etape ale proiectului (concepție, execuție și exploatare), este expus riscurilor asumate în mod tradițional de sectorul public și contribuie adesea la finanțarea proiectului.

Astăzi parteneriatul public-privat este o noțiune din ce în ce mai prezentă în presa economică, în cadrul instituțiilor internaționale, în discursul politic și în publicațiile economice, financiare și juridice. Sub diverse forme, tema este folosită în majoritatea documentelor de marketing și în oferta de produse și servicii a marilor cabinete de audit și consulting, a băncilor de afaceri sau a cabinetelor juridice internaționale.

Pentru combaterea crizei economice și financiare, UE și statele sale membre pun în aplicare planuri ambițioase de relansare economică ce vizează stabilizarea sectorului financiar și limitarea efectelor recesiunii asupra cetățenilor și economiei reale. Investițiile în proiectele de infrastructură reprezintă un mijloc important de asigurare a continuității activității economice pe durata crizei și de sprijinire a întoarcerii rapide la o creștere economică durabilă. Parteneriatele public-privat (PPP-urile) pot reprezenta mijloace eficiente pentru realizarea proiectelor de infrastructură, pentru furnizarea serviciilor publice și pentru inovare, în general, în contextul acestor eforturi de relansare economică. În același timp, PPP-urile sunt instrumente interesante pentru dezvoltarea structurală pe termen lung a infrastructurii și serviciilor, reunind avantajele specifice sectoarelor public și privat.

La nivelul Uniunii Europene, parteneriatele public-privat (PPP) reprezintă mai mult decât simple instrumente de finanțare alternativă, acestea având capacitatea de a genera valoare adăugată sistemică prin corelarea obiectivelor de politică publică cu expertiza, eficiența și capacitatea de inovare a sectorului privat. În special în cazul proiectelor strategice, PPP-urile facilitează atingerea unor obiective comune de interes european, contribuind la implementarea tranziției verzi și digitale promovate la nivel comunitar.

În domeniul combaterii schimbărilor climatice, PPP-urile permit realizarea unor investiții de amploare în infrastructuri verzi, tehnologii cu emisii reduse de carbon și soluții de adaptare climatică, reducând presiunea asupra bugetelor publice și accelerând calendarul de implementare. În mod similar, în sectorul energiei regenerabile și al eficienței energetice, colaborarea public-privată favorizează transferul tehnologic, utilizarea unor modele de business inovatoare și optimizarea utilizării resurselor, contribuind la creșterea securității energetice și la reducerea dependenței de surse externe.

În ceea ce privește transportul durabil, PPP-urile joacă un rol esențial în dezvoltarea rețelelor de transport inteligente, a infrastructurii feroviare moderne și a mobilității urbane sustenabile, sprijinind coeziunea teritorială și integrarea pieței interne europene. Totodată, în sectorul sănătății, aceste parteneriate pot susține modernizarea infrastructurii medicale, digitalizarea serviciilor și îmbunătățirea calității actului medical, asigurând un acces mai larg și mai echitabil la servicii de sănătate performante.

Un impact semnificativ al PPP-urilor se manifestă și în sfera cercetării și inovării, prin inițiative comune în domenii tehnologice strategice (precum inteligența artificială, biotehnologia sau tehnologiile verzi), care pot consolida poziția Europei în competiția globală. Prin partajarea riscurilor și a resurselor, PPP-urile stimulează investițiile private în cercetare-dezvoltare, favorizează apariția ecosistemelor inovative și accelerează comercializarea rezultatelor științifice.

În ansamblu, prin consolidarea capacității de inovare și stimularea competitivității industriei europene, PPP-urile contribuie la dezvoltarea sectoarelor cu potențial ridicat de creștere economică și de creare de locuri de muncă, sprijinind astfel obiectivele de creștere durabilă, incluziune socială și reziliență economică ale Uniunii Europene pe termen mediu și lung.

Prin urmare, combinarea capacităților și capitalurilor publice și private poate contribui la procesul de relansare economică și la dezvoltarea piețelor care vor forma baza viitoarei prosperități economice a Europei; așadar, este importantă și urgentă căutarea unor noi modalități de susținere a dezvoltării PPP-urilor.

Bibliografie :

1. Aida Catană-Ilie Drăgan, Cezarina Fălan, Cornelia Munteanu, Andreea Postelnicu – „Fonduri structurale pentru administrația publică”, „Elaborarea proiectelor cu finanțare din fonduri structurale
2. Akintoye, A., Beck, M., and Hardcastle, C. (2003). Public-Private Partnerships - Managing risks and opportunities, Blackwell Science, Oxford
3. Cernohous, J.: “Public - Private Partnership” In POSTER 2007. Prague: CTU, Faculty of Electrical Engineering, 2007
4. Curtea de Conturi Europeană — Parteneriatele public-privat în UE: deficiențe și beneficii (2018)

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ ADE I

GRĂDINIȚA NR 233, SECTOR 2, BUCUREȘTI

PROF. EDUCAȚIE TIMUPURIE: State Valentina

GRUPA: Mare 6

DATA: 10.02.2026

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?”

TEMA PROIECTULUI: „Viețuitoarele Pământului” TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: ”Animale domestice” DOMENIUL DE ACTIVITATE : DȘ

CATEGORIA DE ACTIVITATE : Activitate matematică TEMA ACTIVITĂȚII : Așază-mă în căsuța mea MIJLOC DE REALIZARE : joc logico-matematic

TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidare de cunoștințe și deprinderi

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Consolidarea și verificarea deprinderii de a forma mulțimi, după diferite criterii, exersarea gândirii logice și a operațiilor sale: analiza, sinteza și comparația.
- Dezvoltarea capacităților de cunoaștere și de familiarizare cu forme de gândire matematică și logică.

OBIECTIVE OPERATIONALE:

Pe parcursul și la sfârșitul activității, fiecare copil va fi capabil:

O1- să denumească și să utilizeze formele geometrice (pătrat, cerc, triunghi).

Obiectivul este considerat atins dacă toți participanții la probă, reușesc să denumească și să utilizeze cel puțin trei forme geometrice

O2 – să efectueze operații și deducții logice în cadrul jocului cu piesele geometrice.
Obiectivul este considerat atins dacă toți participanții la probă, reușesc să efectueze operații și deducții logice în cadrul jocului cu piesele geometrice.

O3- să construiască mulțimi pe baza unor însușiri comune (formă, mărime și culoare)
Obiectivul este considerat atins dacă toți participanții la probă, reușesc să construiască cel puțin trei mulțimi pe baza unor însușiri comune.

O4- să descrie forma, culoarea și mărimea formelor geometrice
Obiectivul este considerat atins dacă toți participanții la probă, reușesc să descrie cel puțin trei forme geometrice după criteriile menționate

O5- să descopere culoarea prin deducție logică
Obiectivul este considerat atins dacă toți participanții la probă, reușesc să descopere culoarea prin deducția logică, la cel puțin trei forme geometrice

Sarcina didactică: Rezolvă sarcinile:

- denumesc formele geometrice (pătrat, cerc, triunghi)
- așază formele geometrice identice în căsuțapotrivită
- recunosc forma geometrică așezată greșit

Regulile jocului:

Educatorea le arată copiilor o formă geometrică, apoi o dă unui copil care o numește și formează mulțimea figurilor geometrice identice cu aceasta, apoi o așază în interiorul casei care are ca simbol aceeași formă geometrică.

Elemente de joc: pungă, jetoane cu forme geometrice, planșe cu ferma și căsuțele, semnalul educatoarei, aplauze.

Metode și procedee didactice: explicația, demonstrația, conversația euristică, exercițiul, joc logico-matematic.

Mijloace didactice: forme geometrice, o pungă, jetoane cu forme geometrice, tabla magnetică, căsuțe, decor ferma, siluete animale, fermier.

Forma de organizare: individual, frontal

RESURSE:

- Umane – preșcolarii grupei
- Temporale – 25-30 minute

BIBLIOGRAFIE:

1. Cojocariu, Venera Mihaela, Teoria și metodologia instruirii, Editura Didactică și Pedagogică, 2004;
2. Dumitriu, Gheorghe, Dumitriu, Constanța, Psihopedagogie-pentru gradul II și definitivat, EDP, București, 2003;
3. Mătăsaru, Maria, Chiriloaie, Maria, Proiectarea didactică în învățământul preșcolar, Editura Casei Corpului Didactic, Bacău, 2008;
4. Milman, Elana, Reflective teaching through Arts and Creativity, 2010;
5. XXX – Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani, București, 2009
- XXX – Ghid de aplicare a Curriculum-ului pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani, București, 2000

ETAPELE ACTIVITĂȚII/DOZARE	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE		
		METODE SI PROCEDEE	MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT	EVALUARE
1. Moment organizatoric	Asigurarea condițiilor pentru buna desfășurare a activității: -aranjarea mobilierului; -aranjarea			

	2. Captarea atenției	Se realizează cu ajutorul unei punguțe găsite pe drum de cocoșul fermierului. - Oare ce o fi în pungă? Să fie doi galbeni? Pare plină. Cred că este ceva mai mult. Educatoarea le arată ce se află în pungă: (jetoane cu forme geometrice- pătrat, cerc și triunghi de culori și mărimi diferite). Am găsit mai multe forme geometrice – pătrat cerc si triunghi de diferite mărimi si culori. - Oare ce să facem cu ele?	Conversația Explicația Expunerea Observația	Pungă Cocoș siluetă	Observarea comportamentu lui copiilor
	3. Anunțarea temei și a obiectivelor	Se anunță în mod direct titlul jocului „ Așază-mă în căsuța mea ” și se prezintă pe înțelesul copiilor obiectivele urmărite (dacă veți rezolva	Conversația		

4. Dirijarea învățării	Educatorea le spune copiilor că fermierul locuiește la fermă și că acolo există căsuțe cu simboluri (pătrat, cerc si triunghi). Numele lor este dat de denumirea figurii geometrice care se află pe căsuță. (Ex. căsuța pătratului mare și roșu). Azi noapte vântul a suflat cu putere și figurile geometrice s-au desprins de la locurile lor. Fermierul ne roagă să-i dăm o mână de ajutor, să așeze figurile înapoi la căsuțele lor, prin intermediul jocului „Așaza-mă în căsuța mea”. Voi trebuie să recunoașteți figura geometrică, să spuneți ce culoare si mărime are, apoi să o așezați în căsuța care are ca simbol aceeași formă geometrică. Explicarea si demonstrarea jocului: Se precizează regulile jocului, stabilindu-se criteriile de reușită și sistemul de evidență al rezultatelor. Din figurile geometrice de pe tablă, educatoarea alege un pătrat mare albastru, îl denumește (Acesta este un pătrat mare albastru), caută celelalte pătrate mari albastre formând	Explicația Demonstrația Conversația Exercițiul	Animale(siluete) Planșe Jetoane cu forme geometrice	Observarea comportamentului copiilor
---	---	--	--	---

	Joc de probă: Se realizează jocul de probă, oferindu-se explicații suplimentare în cazul în care se constată că regulile sau modul de desfășurare a activității nu au fost înțelese. Acesta se realizează cu ajutorul unui copil, apoi cu întreaga grupă de copii. Doamna educatoare ridică un cerc roșu mic și numește un copil care va veni, va denumi forma geometrică, îi va spune atributele sale (mărime și culoare), va alege celelalte forme geometrice identice și le va așeza în căsuța corespunzătoare, denumind-o după numele ei (Căsuța cercurilor mici roșii). Jocul propriu-zis: Varianta I. Jocul continuă până când așezăm toate figurile geometrice în căsuța potrivită			
--	---	--	--	--

	Varianta II. Educatoarea ridică o figură geometrică dintr-o căsuță și numește un copil care să spună „Cum nu este figura geometrică”. Complicarea jocului: La semnalul educatoarei, copiii închid ochii, iar aceasta mută o figură geometrică din căsuța potrivită în altă căsuță greșită. După deschiderea ochilor, copiii trebuie să recunoască, unde s-a strecurat greșeala. Cel care dă răspunsul corect vine la tabla magnetică și așază figura geometrică în mod			
--	--	--	--	--

	corespunzător, apoi mută și el o figură geometrică în altă parte, în timp ce colegii săi au ochii închiși.			
5. Obținerea performanței	La finalul jocului, adresez câteva întrebări copiilor: - Cine îmi poate aminti, cum s-a numit jocul de astăzi ? - Jocul de astăzi s-a numit: „Așază-mă la căsuța mea!” - Ce a trebuit să facem pentru a reuși să rezolvăm sarcinile jocului? - A trebuit să identificăm formele geometrice și să denumim formele și caracteristicile acestora. - Am identificat formele așezate greșit în căsuțe	Conversația		Observarea comportamentului copiilor Aprecieri asupra răspunsurilor copiilor

6. Incheierea activității	Se fac aprecieri generale cu privire la modul în care au răspuns copiii și la comportamentul acestora pe parcursul desfășurării activității și se oferă recompense.	Conversația	Recompense	Aprecieri verbale
----------------------------------	--	--------------------	-------------------	--------------------------

Comentariu teologic la Iacov 1:8
BIBLIA BOR: „Bărbatul îndoielnic este nestatornic în toate căile sale.”
Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez București
Prof Dr Pușcaș Gabriela

Dacă noi suntem nesiguri în gândurile noastre, vom fi inconstanți în toate căile noastre, lăsându-ne antrenati într-un sens sau în altul, după circumstanțele care ni se par favorabile sau nu.

În versetul anterior autorul vorbea despre omul care nu va lua ceva de la Dumnezeu dacă va fi necredincios, dar aici spune despre bărbatul îndoielnic. Bărbatul îndoielnic este prezentat ca ὁνὴρ δίψυχος, vir duplex animo, adică un bărbat (prin bărbat înțelegând omul cu virtuți masculine) cu suflet dublu, duplicitar, care pierde tocmai aceste virtuți prin duplicitatea sa. În versetul 8 autorul continuă să caracterizeze pe cei care se îndoiesc și sfidează pe Dumnezeu. Prin vir duplex animo (ὁνὴρ δίψυχος, om cu două suflete), el nu desemnează, prin urmare, pe cei care practică fraudă, ci pe cei care, în rugăciunile lor, sunt agitați între două opțiuni. Verbul est lipsește din textul original. Urmează ceea ce nouă ni se pare a fi cea mai bună interpretare: cuvintele „vir duplex...” nu sunt un subiect, nici că cuvintele inconstans in omnibus viis suis nu sunt un atribut. Cele două expresii formează o apozitie la „homo ille” și marchează tristul caracter al oricui ezită și se îndoiește când se roagă: omul cu două suflete, instabil în toate căile sale. (1)

Părintele Cleopa Ilie, vorbind despre îndoială cu ocazia unei predici la Duminica a IV-a din Postul Mare, spunea: „Corabia Bisericii lui Hristos merge mai departe pe marea vieții, dar diavolul nu încetează s-o atace cu noi și noi arme și ispite. Cea mai puternică armă, după secte, este necredința în Dumnezeu, care, luând locul păgânismului, încearcă să slăbească credința tare și curată în Dumnezeu. Însă jertfa păstorilor devotați ai Bisericii, scrierile Sfinților Părinți și rugăciunile călugărilor și ale credincioșilor au slăbit atacul necredincioșilor.(2) Atunci diavolul a inventat o nouă armă împotriva credinței vii, lucrătoare în Hristos, anume îndoiala. Creștinii îndoielnici sunt din ce în ce mai numeroși. Ei cred în Dumnezeu, dar se îndoiesc și de viața veșnică, și de puterea rugăciunii, și de harul Lui. Se roagă, dar cu îndoială, cum s-a rugat și tatăl copilului bolnav din Evanghelia vindecării fiului lunatic (Marcu 9, 17-32). Creștinii îndoielnici merg la biserică numai când sunt bolnavi, când au dușmani, necazuri sau examene. În rest, spun că n-au timp, că se pot ruga și acasă sau că se roagă preoții pentru ei. Aceștia se îndoiesc și de viața veșnică, și de puterea rugăciunii, și de harul preoției, și de sfințenia Sfintei Împărtășanii.

Duhul îndoielii este un diavol cumplit, care chinuie pe mulți credincioși și îi aruncă în deznădejde, în gânduri negre, în secte, în sinucidere. Căci și creștinii care se duc la secte tot din cauza îndoielii în credință o fac. De aceea, îndoielnicii și sectanții sunt mereu tulburați, îngândurați, gata oricând de ceartă și chiar de răzbunare.(3)

O imagine clară a îndoielii noastre în credință o prezintă Evanghelia vindecării fiului lunatic (Marcu 9, 17-29). Un tată și-a adus copilul bolnav de epilepsie să-l vindece Hristos. Mai întâi a cerut să-l vindece ucenicii Săi, dar n-au putut. Apoi, căzând la picioarele lui Hristos, I-a spus durerea și L-a rugat să-i vindece copilul. Dar Mântuitorul întârzia să facă minunea. De ce? Din cauza necredinței tatălui copilului. Că iată cum se ruga: „Doamne, de poți ceva, ajută-ne nouă, fiindu-Ți milă de noi!” Atunci Hristos i-a răspuns: „De poți crede, toate sunt cu puțință celui credincios.” Tatăl copilului, apăsător de boala fiului său, a strigat cu lacrimi: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!” (Marcu 9, 22-24). Atunci îndată Hristos a izgonit duhul rău din copil și l-a vindecat.

Oare câți dintre creștinii noștri nu cârtesc înaintea lui Dumnezeu când sunt în suferință și necaz? Câți nu vin la biserică și se roagă mai mult din interese pământești, zicând cam aceleași cuvinte îndoielnice: „Doamne, dacă ești bun, ajută-mă! Doamne, dacă m-ai iertat, miluiește-mă! Doamne, dacă poți și vrei, vindecă-mă și pedepsește pe vrăjmașii mei!” Or, aceasta nu este rugăciune primită de Dumnezeu!

Dacă vrem să ne mântuim și să fim miluiți de Hristos, să avem credință tare, vie, curată, statornică. Altfel nu ne aude repede Dumnezeu. Sau ne răspunde ca omului din Evanghelia amintită: „De poți crede, toate sunt cu puțință celui credincios!” Să avem credință puternică și toate le vom dobândi.

Îndoiala în credință a adus lumea aici, la marginea prăpăstiei. Îndoiala în credință a creat atâtea secte și a adus dezbinare în Biserică, în familie și peste tot. Cum ne putem întări în credință, ca să scăpăm de îndoială și de cumplitetele ei urmări? Numai prin rugăciune și post, prin deasă spovedanie și împărtășire și prin citirea cărților sfinte. Căci așa a răspuns Mântuitorul ucenicilor Săi care L-au întrebat: „Pentru ce noi n-am putut să-l scoatem?” „Pentru puțină voastră credință” (Matei 17, 19-20). „Acest neam de diavoli cu nimic nu poate fi scos, fără numai cu rugăciune și cu post!” (Marcu 9, 28-29). De ne vom ruga cu credință și cu post, vom dobândi cererile noastre și vom putea rosti cu folos rugăciunea omului din Evanghelia vindecării fiului lunatic: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!”

Iată, așadar, imaginea omului îndoielnic în credință: tulburat, nehotărât, îngândurat, gata de ceartă și de răzbunare, nestatornic. Sfântul Iacov zice că este nestatornic în toate căile sale, ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, în omnibus viis suis, adică în toată conduita sa este instabil; pe orice cale s-ar îndrepta, este nesigur de alegerea făcută; orice metodă ar adopta în lucrările lui, este nesigur pe el, putând fi ușor zdruncinat și doborât.

Sfântul Vasile cel Mare spunea: „Nu trebuie să mai șovăim și să ne mai îndoim despre cele spuse de Domnul Hristos, ci trebuie să fim pe deplin încredințați că cuvântul lui Dumnezeu este adevărat și faptele spuse sunt cu puțință, chiar dacă rânduiala firii le-ar contrazice. Nu se cade ca cineva să se bizuie, cu încăpățănare, pe propriile sale judecăți, în vederea respingerii celor spuse de Domnul; se cade să știm că cuvintele Domnului sunt mai vrednice de crezare decât convingerea proprie.”

Tocmai de aceea Sfântul Iacov recomandă credință nestrămutată în ajutorul de la Dumnezeu.

Versetele 9-11 par a aduce, cel puțin la prima vedere, un subiect cu totul nou, dar la o lectură mai atentă se observă că autorul nu face altceva decât să continue tema încercărilor, sprijinind-o cu exemple concrete.

Bibliografie

1. ANANIA, Bartolomeu Valeriu, Biblia sau Sfânta Scriptură, p. 1732.
2. CLEOPA, Arhim. Ilie, Despre credință și îndoială, București, 2004, p. 14, 59.
3. VASILE cel Mare, Învățăături morale: despre credință și suprema autoritate a cuvintelor Domnului Hristos, trad. Pr. Prof. N. Petrescu, în M.O., nr. 7-9, anul XXX (1978), p. 384.